

Почетак: Рођен 15. фебруара 1952. у Крагујевцу. Отац Радомир био је ВК пушкар, мајка Живадинка (Ђоковић) домаћица. У његовој тринаестој години, пред радничком бараком где су живели, гину му брат и мајка: "Та породична трагедија ме је обележила за цео живот" ("Правда").

Кажу да је то разлог што се нерадо осмехује: "Као мали сам се често питао, Боже, зашто се ово баш мени дешава? Зар ћу цео живот да будем сам? У једном тренутку сам се чак и помирио са том чињеницом..." ("Правда").

Ипак се оженио Драгицом (Нинковић), имају синове Радомира и Бранислава, унуку Ленку и унуке Димитрија, Војина и Јанка. Србин, православац.

Детинство: Интернетом кола да је као председнички кандидат 2004, присећајући се животних почетака, рекао: "Имао сам несрећно детињство, а и у школу сам морао да идем".

Образовање: Основну и средњу Техничку школу, грађевински смер, завршио у родном Крагујевцу, где је започео и студије на Правном факултету. Након очеве смрти напушта студирање и 1971. године започиње радну каријеру у Грађевинском предузећу "Жеграп".

Факултет: Његово незавршавање факултета добијало је повремено и митске размере – чак се тврди да је добио налог Војислава Шешеља да не остане "вечити апсолвент". На седници Скупштине 1998. правдао се да "није завршио факултет јер није ваљао Закон о универзитету"; иако је та изјава ушла у све антологије, испало је да је био у праву – ново законодавство високог школства допринело је и да у најновијој званичној биографији пише "дипломирао на Факултету за менаџмент" (сајт СНС-а), без године дипломирања. Лист "Прес" наводи да је тај факултет крагујевачки, а "Таблоид" (у свом добро познатом стилу) пише да је Николић "недавно купио диплому некаквог приватног факултета за менаџмент".

Страни језици: "Не можете ни за кога рећи да добро зна енглески, осим оних којима је то матерњи језик. Ови наши само лупају, шест месеци курса и мисле то је то. Али није." (*"Европа"*)

Радна каријера: Као шеф градилишта "Жеграпа" радио у Мајданпеку, Прибоју, Пријеполу, Требињу, Београду и другим местима широм бивше СФРЈ. У крагујевачкој фирми "22. децембар" био је шеф инвестиција 12 година. Посебно је поносан на рад на прузи Београд–Бар, где је био шеф изградње: "Са 19 година сам отишао на пругу Београд–Бар, а нисам седео као Динкић на факултету, где није могао ни да докторира. Да сам био у близини НБЈ 5. октобра, тврдим да бих сигурно учинио корисну ствар. Смакао бих га као зеца – кад бих видео лопова како улази" (*"Курир"*).

Надимци: У крагујевачкој Техничкој школи звали су га Ждрале, а у предузећу "22. децембар" због дугачког језика "Тома куче" (*крагујевачка "Независна светлост"*). Много познатији, али не много пријатнији, надимак "Гробар" донела му је позиција техничког директора Комуналног предузећа у Крагујевцу (по другим изворима, примљен је као грађевински техничар у ЈКП "Градска гробља"): "Живот је кратак – ја то најбоље знам, радио сам на гробљу" (*"Време"*). Исти цао је да му надимак нимало не смета: "Ја сам, иначе, духовит човек, али ми животне околности не дозвољавају да испољим ту духовитост. Шта има да се љутим [што ме зову Тома Гробар]?! Могу да ме зову како хоће, али Гробар и његови побеђују 21. јануара!" (*"Прес", 2006*)

Ратоване: Крајем 1991. и почетком 1992. године добровољац у Хрватској, на славонском ратишту: "Ратовао сам свим срцем" (*"Није српски лупати", прва књига*). Наташа Кандић, председница београдског Фонда за хуманитарно право, устврдила је 2005. године на Радију "Б92" да је Николић у хрватском селу Антин "био у ситуацијама са оружјем и да су од његове руке страдали цивили"; Томислав Николић ју је за ту тврдњу тужио и 2009. године Наташа Кандић проглашена је кривом за клевету и кажњена са 200 хиљада динара. Војвода, четнички, постаје 1992. године и остаје до данашњих дана: "Војислав Шешељ је био војвода који је имао право да додељује чинове. Он је позвао нас 14 на Романију и тамо смо на Кнежини миропомазани као војводе. После тога је Момчило Ђујић одузео то право Шешељу. Међутим, мене нико није рашчинио, нити то сада може..." (*"Прес", 2009*)

Томислав Николић – радикални напреднак

Пише: Александар Лазић
четвртак, 02 јун 2011 17:06

